

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Šorbanovou, ve věci žalobce: R [redacted] S [redacted], nar. [redacted] trvale bytem [redacted] zastoupený Mgr. Davidem Oplatkem, advokátem se sídlem Buzulucká 6, Praha 6, proti žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení 150.000 Kč s příslušenstvím,

t a k t o:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 30.000 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 1. 12. 2016 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba na zaplacení částky ve výši 120.000 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 1. 12. 2016 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 3. 2. 2017 domáhal po žalované zaplacení nemajetkové újmy jednak za nezákonné trestní stíhání, a to ve výši 50.000 Kč, a dále nemajetkové újmy způsobené vykonáním nezákonné vazby v délce 30 dnů, a to v částce 100.000 Kč. Ve svých žalobních tvrzeních žalobce uvedl, že usnesením Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie Praha I. ze dne [redacted] čj.: [redacted] bylo rozhodnuto o zahájení trestního stíhání žalobce pro zvlášť závažný zločin loupeže dle ustanovení § 173 odst. 1 trestního zákoníku. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne [redacted], sp. zn. [redacted] byl žalobce vzat do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu. Usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne [redacted] čj.: [redacted]

bylo zrušeno usnesení o zahájení trestního stíhání. Po dobu výkonu vazby, v době od [REDACTED] do [REDACTED] v celkové době 30 dnů, bylo dotčeno základní právo žalobce na osobní svobodu, ačkoliv trestní stíhání neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem. Žalobce výkon vazby těžce snášel, byl vystaven ohromnému stresu, když mu bylo kladeno za vinu jednání, které nespáchal. S policií spolupracoval, dostavoval se k podání vysvětlení, a přesto byl vzat bezdůvodně do vazby. Doba výkonu vazby spadala do vánočních svátků a nového roku, což jsou, dle žalobce, nejvýznamnější svátky v roce, které nemohl žalobce trávit se svojí rodinou, v důsledku vazby pak nemohl být přítomen porodu své dcery [REDACTED], která se narodila dne [REDACTED] a nemohl být tak oporou své přítelkyni. Trestním stíháním byl žalobce vystaven nejistotě ohledně výsledku a rovněž trestní stíhání a vazba byly zásahem do jeho rodinného života. Trestním stíháním byl po dobu 2 měsíců dehonestován, jeho rodina jej vnímala jako osobu podezřelou ze spáchání zvlášť závažného trestného činu. Ačkoliv se žalobce obrátil na žalovanou se svým nárokem dne 27. 5. 2016, na jeho žádost nebylo ze strany žalované nijak reagováno.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že podanou žalobu považuje za předčasnou, kdy nespороvala tu skutečnost, že bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro zvlášť závažný zločin loupeže dle ustanovení § 173 odst. 1 trestního zákoníku a žalobce byl vzat do vazby ode dne [REDACTED]. Dne [REDACTED] byl žalobce propuštěn z vazby, usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 pak bylo zrušeno zahájení trestního stíhání obviněného pro zločin loupeže, avšak trestní stíhání žalobce nebylo zastaveno. I přesto, že žalovaná považovala žalobu za předčasnou, vyjádřila se rovněž ke skutečnosti, že jejím šetřením bylo zjištěno, že žalobce byl v dané době stíhán také OSZ pro Prahu 2 pro trestný čin [REDACTED], žalobce měl měnit v průběhu trestního stíhání údaje o svém pobytu. Žalovaná má za to, že újma na straně žalobce se nepresumuje, nýbrž musí být prokázána.

Dle procesních stanovisek mezi účastníky bylo možno učinit nespornou tu skutečnost, že se žalobce obrátil na žalovanou se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy v tvrzené výši dne 27. 5. 2016, ze strany žalované pak požadavku žalobce nebylo vyhověno.

K dotazu soudu žalobce uvedl, že mu není přesně známo, kolik bylo v minulosti proti němu vedeno trestních řízení, pouze si byl vědom té skutečnosti, že byl [REDACTED] podmíněně odsouzen, naposledy mu byl uložen trest za [REDACTED], kdy se jednalo o podmíněné odsouzení a zároveň peněžitý trest, jenž byl ze strany žalobce již zaplacen.

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázány následující skutečnosti: Usnesením Policie České republiky, Obvodního ředitelství Policie I., Služby kriminální policie a vyšetřování bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že [REDACTED]

[REDACTED] Usnesení bylo doručeno žalobci dne [REDACTED]. Zároveň dne [REDACTED] byl žalobce zadržen a dne [REDACTED] Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 6 byl podán ve vztahu k žalobci návrh na vzetí do vazby (prokázáno usnesením čj.: [REDACTED] ze dne [REDACTED], doručeném žalobci dne [REDACTED] protokolem o zadržení osoby podezřelé ze dne [REDACTED] návrhem OSZ čj.: [REDACTED] ze dne [REDACTED]

██████████ na vzetí žalobce do vazby). Žalobce si podal proti usnesení o zahájení trestního stíhání stížnost, kterou odůvodnil dne 7. 1. 2016 (prokázáno protokolem o výslechu žalobce ze dne ██████████). Dne ██████████ proběhlo vazební zasedání, kdy byl slyšen žalobce, který vypovídal, že trestního jednání, které mu bylo kladeno za vinu usnesením o zahájení trestního stíhání, se nedopustil s tím, že označil osoby, které se daného jednání měly dopustit, žalobce sdělil, kde bydlí, uvedl, že pracovní poměr ██████████. V závěru tohoto vazebního zasedání bylo rozhodnuto, že žalobce byl vzat do vazby s účinností vazby od ██████████ (prokázáno Protokolem sepsaný u Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne ██████████ sp. zn. ██████████ usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. ██████████ ze dne ██████████). Žalobce byl propuštěn z vazby dne ██████████ (prokázáno Usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne ██████████ čj. ██████████ příkazem k propuštění z vazby z téhož dne). Státní zástupkyně zrušila ke stížnosti žalobce usnesení policejního komisaře ze dne ██████████ čj.: ██████████ kterým bylo zahájeno trestní stíhání R ██████████ S ██████████ pro zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, a policejnímu orgánu uložila, aby o věci znovu jednal a rozhodl (prokázáno Usnesením OSZ ze dne ██████████ čj. ██████████). Usnesením policie ze dne 22. 6. 2016 má soud za prokázané, že bylo zahájeno trestní stíhání J ██████████ M ██████████ pro jednání, pro které dříve bylo zahájeno trestní stíhání žalobce. Pro skutek, který byl žalobci kladen za vinu, pak byl podán návrh na podání obžaloby na J ██████████ M ██████████ a to dne 26. 10. 2016 (prokázáno návrhem na podání obžaloby ze dne 26. 10. 2016). V řízení rovněž bylo prokázáno, že v době, kdy žalobce vykonával vazbu, se tomuto narodila dcera ██████████ S ██████████ a to dne ██████████ (prokázáno rodným listem ██████████ a výslechem přítelkyně žalobce P ██████████ D ██████████ a jeho matky).

Výslechem matky žalobce A ██████████ S ██████████ má soud za prokázanou tu skutečnost, že žalobce byl ve vazbě někdy od prosince 2015 do ledna 2016, kdy po návratu z vazby byl žalobce zasmušilý, zakřiknutý, žalobce se nemohl zúčastnit porodu svého dítěte, když byl ve vazbě. Svědkyně uvedla, že žalobce byl v minulosti ve vazbě asi ██████████ měsíců, kdy v minulosti byl z toho vyjukaný, u této druhé vazby už mu nebylo ██████████ let, stopy to v něm zanechalo, dle jejího názoru, ale už je z něj dospělý muž.

Výslechem družky žalobce P ██████████ D ██████████ má soud za prokázané, že před vazbou žalobce měl vztah jeden rok, těhotenství bylo plánované. Dle ní vazba a trestní stíhání bylo pro žalobce po psychické stránce těžké, svědkyně potvrdila, že žalobce byl v minulosti trestně stíhán, v ██████████ letech byl ve vazbě a pak byl podmíněně odsouzen. Asi před půl rokem byl stíhán za jiný trestný čin. Informace, když byl žalobce ve vazbě, měla pouze zprostředkované, přes právního zástupce, návštěvy byly zamítnuty. Žalobce byl z vazby puštěn ██████████. Dle svědkyně žalobce byl z vazby psychicky vyčerpaný a zanechalo v něm to následky, že nemohl být oporou při porodu. Svědkyně na jednu stranu uváděla, že žalobce spí dobře, na druhou stranu uvedla, že si myslí, že má noční můry.

S ohledem na shora uvedené má soud za prokázaný následující skutkový stav: Usnesením Policie České republiky proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání dne ██████████ pro zločin loupeže, proti tomuto usnesení si žalobce podal stížnost, dne ██████████ byl žalobce zadržen, kdy ačkoliv ke sdělenému obvinění uvedl, že se tohoto nedopustil a označil osoby, které se tohoto jednání měly dopustit, byl vzat do vazby. Vazba byla započata od ██████████, z vazby byl propuštěn dne ██████████ a na základě rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6, které zrušilo později usnesení o zahájení

trestního stíhání a policii uložilo znovu o věci jednat, kdy později pro stejný skutek bylo zahájeno trestní stíhání jiné osoby a byl podán návrh na podání obžaloby osoby, a to J. M. V době výkonání vazby (od do se žalobci narodila dcera dne Žalobce již v minulosti byl trestně stíhán, dle jeho tvrzení to bylo , jednou na něm byla vykonána vazby v délce měsíců. Celková doba trestního stíhání v tomto případě byla 2 měsíce a ve vazbě žalobce strávil 30 dnů. Výslechem matky žalobce a jeho přítelkyně v řízení bylo prokázáno, že vazba na žalobce měl určitý dopad, žalobce plánoval, že bude u porodu své dcery.

Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle ustanovení § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.

Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Dle § 9 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě má také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn, nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.

Podle ustanovení § 31a zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejvíce jako dostačující.

Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8, §9 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení jednak zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 50.000,- Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce a nemajetkovou újmu ve výši 100.000,- Kč způsobenou vykonáním vazby. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

V řízení bylo prokázáno, že usnesením policejního orgánu Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie I., Služby kriminální policie a vyšetřování čj.: ze dne bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu jako obviněného pro zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku. V řízení bylo dále prokázáno, že toto rozhodnutí policejního orgánu

bylo zrušeno usnesením státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne [REDAKCE] č.j. [REDAKCE], kdy bylo zrušeno usnesení policejního komisaře PČR OR SKPV Praha I ze dne [REDAKCE] č.j.: [REDAKCE]. [REDAKCE] o zahájení trestního stíhání žalobce a policejnímu orgánu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Pro skutek, který byl žalobci kladen za vinu zrušeným usnesením o zahájení trestního stíhání žalobce, pak byl podán návrh na podání obžaloby na J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] a to dne 26. 10. 2016, tedy jinou osobu než je žalobce. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001), a to i v případě, že takové usnesení bylo rozhodnutím nepravomocným, které bylo zrušeno na základě řádného opravného prostředku dozorujícím státním zástupcem, neboť usnesení o zahájení trestního stíhání je vykonatelné bez ohledu na právní moc, když zákon proti němu sice připouští stížnost, avšak nepřiznává jí odkladný účinek (§ 8 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., § 140 odst. 2 zák. č. 141/1961 Sb.).

Objektivní odpovědnosti za škodu (resp. nemajetkovou újmu) z nezákonného rozhodnutí se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.

Prvním nárokem žalobce byl nárok na zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 50.000,- Kč za vydání nezákonného rozhodnutí. Jak již bylo shora uvedeno, soud dospěl k závěru, že na usnesení policejního orgánu Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie I., Služby kriminální policie a vyšetřování č.j.: [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] kterým bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu jako obviněného pro zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, když bylo zrušeno usnesením státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] je nutno pohlížet jako na nezákonné rozhodnutí, když bylo zrušeno trestní stíhání žalobce a pro totožný skutek bylo zahájeno trestní stíhání jiné osoby. Soud se zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání pro zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku podle § 147 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání dvou až deseti let. Hrozba trestu v tomto případě s ohledem na možnou trestní sazbu byla v případě žalobce relativně vysoká. Trestní řízení žalobce na druhou stranu trvalo 2 měsíce, což obecně je velmi krátkou dobou. Nebylo tvrzeno, že by trestní stíhání žalobce vešlo v širší známost, není zřejmé, kdo všechno o trestním stíhání věděl. Nebylo ani tvrzeno, jaké konkrétní následky byly trestním stíháním způsobeny v osobnostní sféře žalobce, zejména rodinné, pracovní, společenské či jiné sféře života. Pokud v řízení bylo tvrzeno, že žalobce byl trestním stíháním dehonestován, ač byla žalobce vyzván k prokázání tohoto tvrzení, v řízení tato skutečnost nebyla prokázána. Naopak v řízení sám žalobce nezpochybnil, že v době tohoto trestního stíhání bylo proti jeho osobě

vedeno jiné trestní stíhání, kde došlo i k pravomocnému odsouzení. Je pravdou, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liche“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08). Na druhou stranu forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Soud dospěl po zhodnocení veškerých okolností případu k závěru, že konstatování nezákonnosti rozhodnutí je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci, a to zejména s ohledem na minimální (resp. nijak konkretizované) zásahy do soukromého, osobního, společenského života žalobce. Zadostiučinění v penězích je přiznáváno poškozeným soudy v takových případech, kdy trestní stíhání trvá mnohonásobně déle, došlo prokazatelně a v příčinné souvislosti s trestním stíháním k poškození či zničení jejich rodinných a pracovních vztahů, apod. V řízení rovněž nebylo prokázáno, že by ho rodina i okolí vnímala jako osobu podezřelou ze spáchání vážného trestného činu. Soud tak žalobu v té části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 50.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 1. 12. 2016 do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl, kdy soud konstatuje nezákonnost usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce (část výroku II.).

Ve vztahu k druhému nároku odškodnění nemajetkové újmy za vykonání vazby v délce 30 dnů v požadované částce 100.000,-Kč, dospěl soud k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce byl vzat ode dne [REDAKCE] do vazby, když proti němu bylo zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu jako obviněného pro zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, žalobce vykonal tuto vazbu v délce 30 dnů a dne [REDAKCE] byl na základě usnesení obvodního státního zastupitelství č.j. [REDAKCE] propuštěn z vazby z důvodu pominutí vazebního důvodu. Trestní stíhání žalobce pak bylo skončeno s tím, že bylo zrušeno zahájení trestního stíhání žalobce a pro stejný skutek bylo zahájeno trestní stíhání jiné osoby. Za této situace, kdy bylo zrušeno trestní stíhání žalobce a tento vykonal vazbu, dospěl soud k závěru, že zde jsou naplněny podmínky odpovědnosti státu za škodu, když podstatné je, že poškozený, tedy žalobce na základě vazebního rozhodnutí skutečně vazbu vykonal a, trestní stíhání ve vztahu k jeho osobě bylo zrušeno a nedošlo tedy k jeho odsouzení za skutek, v souvislosti s nímž byl vzat do vazby. Soud se tedy zabýval skutečností, zda žalobci trestním stíháním vznikla škoda, která se nepresumuje, kterou je však nutno v řízení prokázat. V tomto smyslu byl žalobce vyzván dle ustanovení § 118a odst. 3 o. s. ř. k předložení důkazů k prokázání vzniku nemajetkové újmy na straně žalobce. Soud se zabýval rozsahem újmy, která žalobci vznikla. Při svém rozhodnutí vycházel rovněž z judikatury Nejvyššího soudu, konkrétně rozsudku ze dne 11.1.2012, sp.zn. 30 Cdo 2357/2010, který se vyjadřoval k hodnocení následků neoprávněného držení ve vazbě a odpovědnosti státu za škodu. Soud při stanovení peněžní náhrady za nemateriální újmu způsobenou nezákonným omezením osobní svobody ze strany státu se zabýval základními okolnostmi případu tj. povahou trestní věci, celkovou délkou omezení osobní svobody a následky v osobní sféře

poškozené osoby. Výkon vazby již svojí podstatou je zásadním omezením v životě každé vazebně stíhané osoby s ohledem na omezení osobní svobody, svobody pohybu, rodinného života, soukromí. V řízení bylo prokázáno, že žalobce strávil ve vazbě 30 dnů, výkon vazby měl vliv na psychiku žalobce, když navíc doba vazby spadala do období vánočních svátků a do doby, kdy se žalobci narodila dcera, při jejímž porodu žalobce chtěl být. V řízení nebylo prokázáno, že by výkon vazby zanechal déletrvající psychologické následky na žalobci, které by musely být řešeny návštěvou lékařů. Žalobci za trestní stíhání v rámci, něhož došlo k výkonu vazby, hrozil trest odnětí svobody až do výše 10 let. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že adekvátním odškodněním je orientačně částka v rozmezí 500,-Kč až 1.500,-Kč za jeden den trvání vazby, v jejímž rámci soud promítne shora uvedené okolnosti případu. Při svém závěru podepsaný soud vzal zejména v úvahu tu skutečnost, že doba výkonu vazby spadala nejenom v období vánočních svátků, tedy doby mnohem psychicky náročnější pro osoby, které jsou omezeny na svobodě a jsou bez kontaktu se svojí rodinou, žalobce byl ohrožen poměrně vyšší trestní sazbou. Zároveň soud přihlédl i ke skutečnosti, že žalobci se v době, kdy byl nezákonně ve vazbě, narodila dcera, při jejímž porodu chtěl být přítomen, tedy pro rodiče jedna z nejdůležitějších momentů v jeho životě. Za této situace dospěl k závěru, že žalobci by příslušelo odškodnění za jeden den vazby v částce 1.000,- Kč, když přiznání vyšší částky okolnosti případu žalobce v žádném případě neodůvodňují, tudíž v celkové výši za 30 dnů – 30.000 Kč. Zároveň soud přiznal i úrok z prodlení a to v souladu s ust. § 15 Z.č.82/1998 Sb, v platném znění, kdy žalovaná se do prodlení dostala ode dne následujícího po uplynutí šestiměsíční lhůty k předběžnému projednání nároku u žalované, když nárok byl uplatněn dne 27.5.2016, tudíž poslední den lhůty byl dne 27.11.2016 a do prodlení se žalovaná dostala nejdříve ode dne 28.11.2016, požadovaný úrok z prodlení ode dne 1.12.2017 je pak v souladu se zákonem. Výše úroku z prodlení odpovídá zákonné výši dle nařízení vlády č.351/2013 Sb. (výrok I. rozsudku). Co do zbytku pak žalovanou částku zamítl, když neshledal pro přiznání této částky právní důvody, jak již bylo shora uvedeno(část výrok II.rozsudku)

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř., kdy s ohledem na 2 nároky, kdy v jednom nároku byl žalobce úspěšný a v jednom neúspěšný, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.rozsudku).

Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř., kdy z jeho činnosti je soudu známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, když žalovaná je organizační složkou státu a těmito podmínkami se musí řídit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 dvakrát v písemném vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 11. září 2017

Mgr. Karolína Šorbanová v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení : Vítková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci žalobce: R. S. nar. trvale bytem zastoupený Mgr. Davidem Oplatkem, advokátem se sídlem Buzulucká 6, Praha 6, proti žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení 150.000 Kč s příslušenstvím, tímto doplňujícím rozsudkem

t a k t o :

- I. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11. 9. 2017 č.j. 37 C 42/2017-73 se doplňuje tímto výrokem: Konstatuje se nezákonnost rozhodnutí – usnesení Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha I ze dne 15. 12. 2015, č.j.: , kterým bylo rozhodnuto o zahájení trestního stíhání žalobce pro zvlášť závažný zločin loupeže dle ust. § 173 odst. 1 tr. zákoníku.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se domáhal zaplacení částky 150.000 Kč s příslušenstvím.

Rozsudkem ze dne 11. 9. 2017, č.j. 37 C 42/2017-73 bylo žalobci částečně vyhověno, co do zbytku byla žaloba zamítnuta. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, soud shledal nezákonnost rozhodnutí usnesení Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha I ze dne 15. 12. 2015, č.j.: , kterým bylo rozhodnuto

o zahájení trestního stíhání žalobce pro zvlášť závažný zločin loupeže dle ust. § 173 odst. 1 tr. zákoníku s tím, že však neshledal, že by žalobci za toto trestní stíhání příslušelo odškodnění nemajetkové újmy. Soud opomenul ve výroku rozsudku ze dne 11. 9. 2017 konstatovat nezákonnost tohoto rozhodnutí, proto podle § 166 odst. 1 o.s.ř. byl uvedený rozsudek, který dosud nenabyl právní moci, doplněn.

Vzhledem k tomu, že v souvislosti s vydáním doplňujícího rozsudku nevznikly účastníkům náklady řízení, bylo o jejich náhradě rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno (výrok II. rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 16. října 2017

Mgr. Karolína Šorbanová v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení :Vítková